

# meil majas

11. oktoobril toimus üldteoreetiliste õppeainete teaduskonna parteialgorganisatsiooni aruandlus-valimiskoosolek. Ettekandega parteibüroo tööst esines parteialgorganisatsiooni sekretär T. Trofimova, kes nentis, et õppeaasta teaduskonnas moodus märkimisväärse aktiivsuse õhkkonnas, kus kogu teaduskonna kollektiiv väljendas oma toetust ja ustavust NLKP poliitikal. Parteibüroo töö aluseks oli NLKP KK ja NSVL MN otsus 1972. a. 18. juulist «Abinõudest kõrgema hariduse edasiarendamiseks NSVL-s».

Teaduskonnas on viimasel ajal stabiliseerunud õppetöö tulemused. Sealjuures võib täheldada üldist õppeedukuse tõusu.

Saavutuste kõrval on parteialgorganisatsiooni, teaduskonna ja kateedrite töös veel rida puudusi. Olulisi puudujääke esineb ikka veel õppetöö korralduse osas matemaatika, teoreetilise mehaanika ja füüsika kateedris. Kuigi õppetöö tulemused teaduskonnas on viimasel ajal stabiliseerunud, ei ole üliõpilaste õppeedukus üldteoreetilistes õppeainetes veel küllaldane. See on tingitud peamiselt süstemaatilise kontrolli puudumisest üliõpilaste iseseisva töö üle semestri jooksul ning mõningate üliõpilaste madalast õppedistsipliinist. Ka ei ole koostöö rühmajuhendajate ja nende abide vahel, kes on määratud üldteoreetiliste õppainete teaduskonna kateedritest, veel küllaldane. Ei ole saavutatud õppe- ja kasvatus- ja järgjendavust.

Koosolek valis uue kuueliikmelise parteibüroo. Sekretäriks valiti dots. T. Trofimova füüsika kateedrist, asetäitjaks ideoloogilise töö alal prof. kt. V. Maasik füüsika kateedrist ja asetäitjaks organisatsioonilise töö alal dots. H. Erm kehalise kasvatus- ja kateedrist.

## aü komitees

19. oktoobril

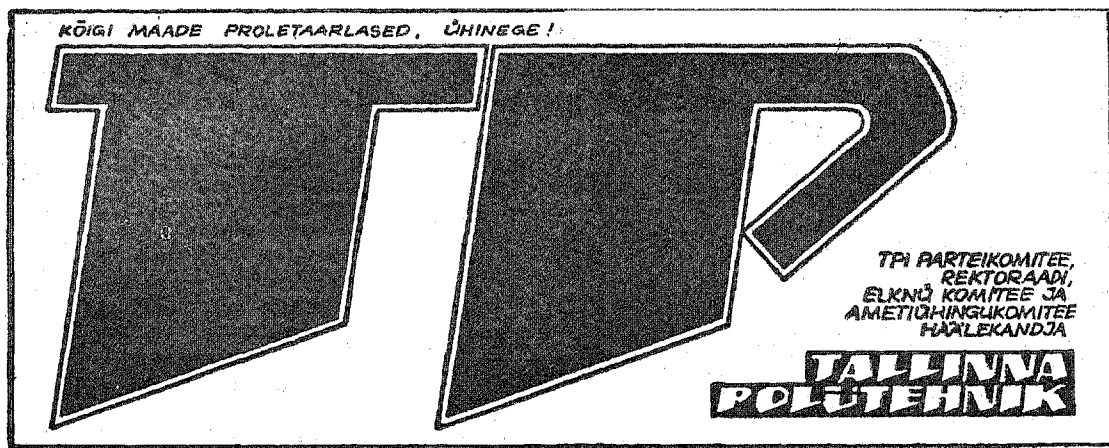
- ◆ Kinnitati teaduskondade a/ü-büroode tööplaanid 1973/74. õppeaastaks. Eriti sisukad ja hästi vormistatud tööplaanid olid koostatud teenistujate ja elektrotehnikateaduskonna a/ü-bürool.
- ◆ Tehti kokkuvõtteid teaduskondades toimunud aruandlus-valimiskoosolekutest.
- ◆ Kinnitati a/ü-komitee komisjonide koosseisud ja tehti mõningad ülesannete ümberjaotamised — uueks ühiselamute komisjoni esimeheks kinnitati Jüri Rebane.
- ◆ Arutati läbi ja kinnitati a/ü-komitee III kvartali finantsaruanne.

## KÜLALISED LVOVIST

TPI-d külastas kogemuste vahetamise ja sõsarõppeasutuse õppe- ning uurimissuundadega tutvumise eesmärgil Lvovi Polütehnilise Instituudi delegatsioon. Delegatsiooni kuulusid LPI õppeprorektor Vladimir Kovalenko, automaatikateaduskonna dekaan Leonid Lukaštšuk, õppeosakonna juhataja Zoja Kozlova, teadusliku uurimise sektori juhataja asetäitja Nikolai Tšujev ja rakendusmatematika kateedri juhataja Roman Slonjovski.

## ÕHTU TŠIIILE

TPI filmiklubis esines Tšiiile pühendatud õhtul väliskommentaar TOOMAS ALATALU rääkides Tšiiili kujunenud rasketest olukorradest. Jälgiti filmi «Tšiiil töö ja võitluses».



Nr. 28 (722)

Reedel, 26. oktoobril 1973

XXV AASTAKÄIK

# Täna — TPI komsomoli XX konverents

Aruandlus-valimisperioodil elavneb komsomoliorganisatsioonide elu märgatavalt. Organiseeritakse üldkoosolekuid ja konverentse, tehakse viimaseid kokkuvõtteid, koostatakse aruandeid vastmöödunud etapi kohta.

Nii oli see juba mitmel nädalal ka meie instituudi igapäevastki rahvarikkais komsomolikomitee ruumes. Kõigil oli kiire, kõigil tublisti tegemist. Ajanappusest hoolimata püüdis mõned instituudi komsomolielu pidepunktid selgeks rääkida ELKNU TPI Komitee sekretäri MAIT AADNAGA.

Edukas (vähemasti rahuldavgi) edasijõudmine õppimises on saamas enamusele meie tudengeist endastmõistetavaks. Kuna õppeedukus on olnud jutuaineks igal aruandlus-valimisperioodil (vt. ka «TP» nr 25 ja 23 1973. a.), libises jutuots sedapuhku kohe möödunud aruandeperioodil päevakorda kerki- ja seniks sinna jäänud) probleemidele. Mait Aadna arvates on üheks selliseks üliõpilaste ühiskondlik-poliitiline praktika (ÜPP).

Instituudi lõpetamise järel tuleb igal vastsel inseneril või ökonomistil töötada kollektiivis. See tähendab peale põhitöö ülesannete täitmise ka aktiivset osalemist ühiskondlikus elus. Mõlemal juhul on vajalik suhtlemine alluvatega, kolleegidega. Et noor spetsialist seejuures hätta ei jääks ega häbistaks talle diplomi andnud õppeasutust, on studiumi eesmärgiks seatud lõpetajale anda

kõrged erialased teadmised, väljakujunenud marksistlik-leninlik maailmavaade, organiseerimise oskused ja praktika. Kaks viimast komponenti peavad olema 8 või 10 semestri vältel sooritatud ÜPP vahetu tulemus.

Teoreetilise maailmavaate kujunemisele paneb aluse ühiskonnateaduste õppimine: loengukursused, seminarid. Tunduvalt aktiivsemad peaksid tudengid olema ühiskonnateaduste seminarides. Annab ju seminariteema elementaarse kogemuse algallikatega töötamiseks ning oskused põhjalikumalt tutvuda ühe või teise probleemiga. Viimane on aga vajalik ÜPP selle osa järgimisel tasandil — osavõtt ühiskonnateaduste alastest referatiivsete tööde konkurssidest, konkurssid parima ainetundja nimel jms. Olgu öeldud, et osavõtt referatiivsete ja teaduslike tööde konkurssidest on meie instituudis igal aastal suurenenud ning tõusnud on ka esitatud tööde tase.

Õpingute ja teoreetiliste uuringute tulemusena omandatud maailmavaade kinnistub edaspidi tudengi osavõtu kaudu huvialaklubide (RSK, Interklubi, «Atheos» jt.) tööst, esinemistega ÜTU konverentsidel, õpperühmades, ühingu «Teadus» liinis ja mujalgi.

Niisuguse praktilise tegevuse juurest on ainult lühike samm ÜPP teise osa, organiseerimise aluste omandamise juurde. Lähtepunktiks on siin üliõpilaste osavõtt ühiskondlike organisatsioonide tööst, kuhu nad kaaslase poolt valitakse. Ainuüksi instituudi komsomoliorganisatsioonis täidavad pidevaid komsomoliülesandeid valituina ca 700 tudengit. Lisaks veel rühmade tuumikud, tegevus EÜE-s, ametiühingus, ALMAVÜ-s ja spordiorganisatsioonides, rühmavanemate ning nende abide töö. Mitmete erialade puhul sisaldub sõna «organiseerimine» eriala nimetuseski — see tähendab, et organiseerimise alused on osa erialastest teadmistest. Samas on kõigis õppeprogrammid sees loengukursus organiseerimisdisipliinidest.

Kui maailmavaate kujunemiseks vajalike teoreetiliste teadmiste omandamine toimub enamasti talvel õppimisaajal, siis organiseerimise aluste omandamiseks on avarad võimalused suviti — näiteks osalemine EÜE-s juhina, samuti suvine tootmispraktika. Nimelt näeb praktikaprogramm ette praktikandi osavõttu baasettevõtte ühiskondlike organisatsioonide tööst, tutvumist viimaste struktuuriga; meie vabariiki tutvustavaid loenguid või vestlusi (välispraktikal), välispoliitika põhiprobleeme jms. Seni jääb tegelikkus veel programmile alla. Enamasti tutvutakse praktikabaasi ühiskondlike organisatsioonide struktuuriga, harvemini lisandub sellele ka mingisugune praktiline tegevus. See löik, kuna see on lähim noore spetsialisti esimeste tööaastate omale, on meie insti-

tuudi komsomolijubi arvates kõige perspektiivikam järgmise aruandeperioodi tarvis.

Seni veel küllaltki kasinat tudengipoolset aktiivsust ja initsiatiivi altpoolt peaks turgutama ÜPP atestatsiooniraamatute sisseseadmine. Selles raamatus peetakse analoogiliselt õppe-märkmikuga esimesest kursusest kuni viimase kursusest arvestat tudengi poolt sooritatud ÜPP kohta. ÜPP atestatsiooniraamatus kirjapandu võib saada aluseks nii stipendiumi lisa (15%) kui ka preemiatusikute jms. jagamisel.

Pingelise auditoorse õppetöö ja koduste ülesannete kõrval jääb tudengile napilt (?) vaba aega. Küsimärk on seepärast, et võimalusi selle veetmiseks on küllalt palju, tudengite hulgas kostab aga küllaltki tihedalt nurinat, et pole vaba aega midagi peale hakata. Samas pidi rootslanna Birgit Finnilä esinema praktiliselt tühjale aulale?! (vt. «TP» nr. 26 1973. a.).

Seda, et võimalusi vaba aja veetmiseks peaks tudengite jaoks jätkuma, ütles Mait Aadnagi. Ja lisas, et spordiklubi töö on aruandeperioodil paremaks läinud, edukalt töötavad teaduskondade kehakultuurinõukogud, palju on olnud toredaid massiüritusi.

A/ü klubi juures isetegevuse harrastamise võimalusega pole aga kõik nii, nagu peaks olema. Põhjuseks on materiaalse baasi puudulikkus ja eelkõige klubiruumide (enam kui 4000 üliõpilase tarvis pole tantsusaali!) puudumine. Mingisuguse abivõttega on täitnud «Eva» ja «Piko»-klubid, ent «Eva» ruumide remont on veninud nii pikale, et tänavu pole saadud seal veel läbi viia ühtki üritust, ja «Piko»-lgi on mitmeid senilahendamata probleeme (vt. «TP» nr. 22 ja 25 1973. a.).

Passiivsele meelelahutuse soovijale on a/ü klubi eestvedamisel või osavõtul korraldatud küllalt palju huvitavaid üritusi aulaklassides. Vaba aja ülejäämisest kõneleb aga see, et meie instituudi tudengeid on tabanud kõrgendatud meeleolus akna kaudu sõsarõppeasutuse peole tungimas (tantsusaal!).

Tegevust pakuvad mitmesugused huvialaklubid. TPI kino-klubi on teatavasti üks suuremaid ja paremaid. Osaks ÜPP-st on saanud RSK, Interklubi (vt. «TP» nr. 26 1973. a.) ja sõjalis-patriootlik klubi «Iskatel». Viimase hea traditsioon on osavõtmine matkast «Tunne oma kodumaad», mille käigus on kogutud mitmeid huvitavaid materjale — filme, fotosid, mälestusi Eesti Laskurkorpuse lahinguteedest. Siiski on «Iskateli» juhatus veel saamatu organisatsiooniliste küsimuste lahendamisel ja sellest tulenevalt liikmesmeeskonna voolavusest lahtisaamisest.

Aktiivsus peaks tublisti tõusma komsomoligruppides. Paraku ei tehta rühmades rohkemat kui ültpoolt tulnud korraldust ette nähtud. Sellega jäätavad õpperühmad kasutamata neile antud võimalused stipendiumide määramisel ja üldse oma rühma elu organiseerimisel. Vaja oleks, et mitmete seni lahendamata probleemide arukaks lahendamiseks ei peaks pead murdma teaduskondade bürood ja komsomolikomitee, vaid initsiatiiv tuleks altpoolt, õpperühmast.

Parandama peaks ka komsomolidistsipliini. Seni jätab veidi soovida komsomolikoosolekute regulaarsus ja kontroll komsomolidokumentide arvestuse üle. Rühma komsorg peaks ise huvituma, kas rühmast lahkunul või juurdetulnol on komsomoli arvestusega kõik korras. Siamaani on see olnud teaduskondade büroode õul.

Ühiselamute omavalitsus — palju lahendamata probleeme — peaks saama tõesti omavalitsuseks, kus oleks nii valitsejaid kui vastutajaid.

Komsomolikomitee ees seisab järgmisel aruandlusperioodil tõsine ülesanne luua komsomoliprojektor. Sellest peab saama instituudisine informatsiooniallikas, «TP» kõrvale teine komsomolikomitee häälekanaja. Möödunud aastal töötas projektor vaid mehaanikutel, ja mitte just halvasti. Komitee kõrval tuleks sellele mõelda ka teaduskondade büroodel.

Mait Aadnaga vestles

ENN VEE

# SÕNA ON DELEGAATIDEL

«TP» toimetuse alljärgnevatel küsimustele vastavad TPI komsomolikonverentsi kaks delegaati — HEINO KROON ja HUBERT TAMMIK, kes möödunud aruandeperioodil olid oma teaduskonna komsomolibüroo sekretärid, esimese majandus-, teine mehaanikateaduskonnas.

- Mida ootad eelseisvalt komsomolikonverentsilt?
- Mida Sina teaduskonna kom-

somolielus oleksid võinud möödunud aruandeperioodil teha paremini?

- Mida annab Sulle komsomolitee?
- Kas loed «Tallinna Polütehnikut»? Mis võiks meie ajalehes olla teisiti?

Vastab HEINO KROON:

1. Probleeme on mitmesuguseid. Kõigile korraga ei looda lahendust saada. Teravamateks

probleemideks pean kaadri ettevalmistamist, komsorgide ja teiste tasemete aktivistide töö stimuleerimist, samuti vastutuse suurendamist ülesannete täitmisel, suuremate ürituste liigset kampaanialeikkust. Eraldi probleem on üliõpilaste osavõtt EÜE-st. Selles osas oleks vaja otsuste vastuvõtmisel rohkem arvestada üliõpilaste kui maleva tööst ja elust otseste osavõtjate arva-

must. Kõiki neid probleeme on vaja konverentsil puudutada.

2. Esimes ülesannete formaalset täitmist. Üritusi oleks võinud olla palju rohkem. Õppeedukuse tõstmiseks tuleb veel palju teha. Vaja on pidevamalt kontrollida komsomoligruppide tööd ja komsorgide tegevust rangema hinnata.

(Järg 2. lk.)

## parteikomitees

◆ 9. oktoobril toimunud istungil võeti NLKP liikmekandidaadiks J. Leismann. Kuulati ära H. Joonase informatsioon liikmemaksumise tasumise, arvele võtmise ja partei liikmeks vastuvõtmise küsimustes.

◆ M. Aadna tegi kokkuvõtte TPI osavõtu kohta EÜE-st 1973. aasta suvel. EÜE-s osales ligi 2400 üliõpilast, neist 954 TPI-st. Kümne parema rühma hulka kuulusid ka 6 TPI üliõpilaste juhtimisel olevat rühma. Välisrühmadesse kuulus 52 TPI üliõpilast.

◆ Kinnitati sõjalis-patriootilise töö plaan 1973/74. õppeaastaks.

# Audients Karl IV-le

NEEME VELLEND  
PRESSIKLUBI

Kroonitud peade vastuvõtule iga lihtnimene oma elus ei pääse. On see tähtiski? Üks suur rännumees, Przevalski vist, on öelnud, et elu just seepärast ilus on, et saab reisida.

Meie instituudi välissidemed on sõlmitud tudengitki silmas pidades.

Tänavu suvel olid TPI-le tutvumispraktika alase vahetuse partnereiks kõrgemad koolid Ungaris, Poolas ja Tšehhoslovakkias.

Selle loo pealkiri on ehk pisut pretensioonikas, kuigi kroonitud peadestki tuleb allpool juttu. Lasen hargneda pisut ühel tutvumispraktika reisil talletatud muljetekimbul.

Marsruut Tallinn—Moskva—Tšop—Praha läks viperusteta. 1. augusti hommikul võttis päikesepaisteline Praha paljude muude küllaliste seas vastu ka 20 tipikat. Kümme konserveermise tehnoloogia ja seitse toiduvalmistamise tehnoloogia eriala üliõpilast, kel tutvumispraktika Tšehhoslovakkias oli viimaseks õppeülesandeks III kursusel, ning nende kolm õpetajat.

Perroonil olid vastas vanad tuttavad — paari päeva eest Tallinnast tutvumispraktikalt saabunud Praha Kõrgema Keemiatehnoloogia Kooli tudengid.

Kõigepealt mõni sõna võõrustajatest. PKKTK on TPI lepingupartneriks teist aastat. Eelmisel suvel koosnes meie instituuti esindav praktikagrupp KA eriala tudengeist.

Kõrgeltarenenud keemiatööstusega Tšehhoslovakkia juhtiv keemiaalane kõrgem kool eksisteerib iseseisva õppeasutusega 1952. aasta septembrist alates, mil ta moodustati Praha Polütehnilise Instituudi keemiatehnoloogia teaduskonna baasil. Viimase ajalugu ulatub möödunud sajandi algastaisse.

Täpsemalt loetakse seda 10. novembrist 1807. aastast. Sel päeval avas Tšehhi Kuningliku Polütehnilise Instituudi esimene keemiaprofessor K. A. Neumann oma loengukursuse.

Enam kui pooleteise sajandi vältel on keemialektoreiks olnud paljud väljapaistvad teadlased ja pedagoogid, kelle juhendamisel omandatud kõrgem keemiaalane haridus on olnud Tšehhoslovakkia keemiatööstuse arengu üheks alustoeaks.

3. Olen õppinud suhtlema teiste inimestega (ka suhtlemisostust tuleb õppida). Hea oleks, kui saaks ka kõneostust arenada.

4. Võiks öelda, et loen pidevalt. Igav ta ei ole, kuid eriti huvitav ka mitte. Üheks veaks on see, et artiklite all korduvad ühed ja samad nimed. Kaastöölise puudus on «TP»-vana haigus. Kas ka siin ei löö välja tudengite inertsus?

Aasta eest, septembris 1972, peeti PKKTK juubelipidustus. Möödus 165 aastat tehnokemia õpetamise alustamisest Tšehhi Kuninglikus Polütehnilises Instituudis. See tähtpäev langes kokku PKKTK asutamise 20. aastapäevaga ning kahe väljapaistva keemiku — Emil Votočeki ja Josef Hanuši 100. sünniaastapäevaga. Juubeli puhul andis president Svoboda instituudi kollektiivile üle Tšõ ordeni.

Milline on siis Tšehhoslovakkia KP 50. aastapäeva nime kandva Tšõ ordeniga autasustatud Praha Kõrgema Keemiatehnoloogia Kooli tänane päev? Kooli neljas teaduskonnas õpib 13 erialal ca 2300 üliõpilast.

Õppevorm on nagu meilgi kolm, vaid selle vahega, et õhtuses osakonnas õppijail on õppetöö kahel öhtul nädalas ning kaugõppijail on igal laupäeval konsultatsioonid kolmes linnas asuvas filiaalis.

Keemilise tehnoloogia teaduskonnas, mis on instituudi suurim, õpitakse viiel erialal: anorgaaniline tehnoloogia, analüütiline keemia, silikaatide tehnoloogia, orgaaniline tehnoloogia ja kõrgmolekulaarsete ainete tehnoloogia. Igal erialal toimub konkreetne ja kitsam spetsialiseerumine neljandaviiendal kursusel.

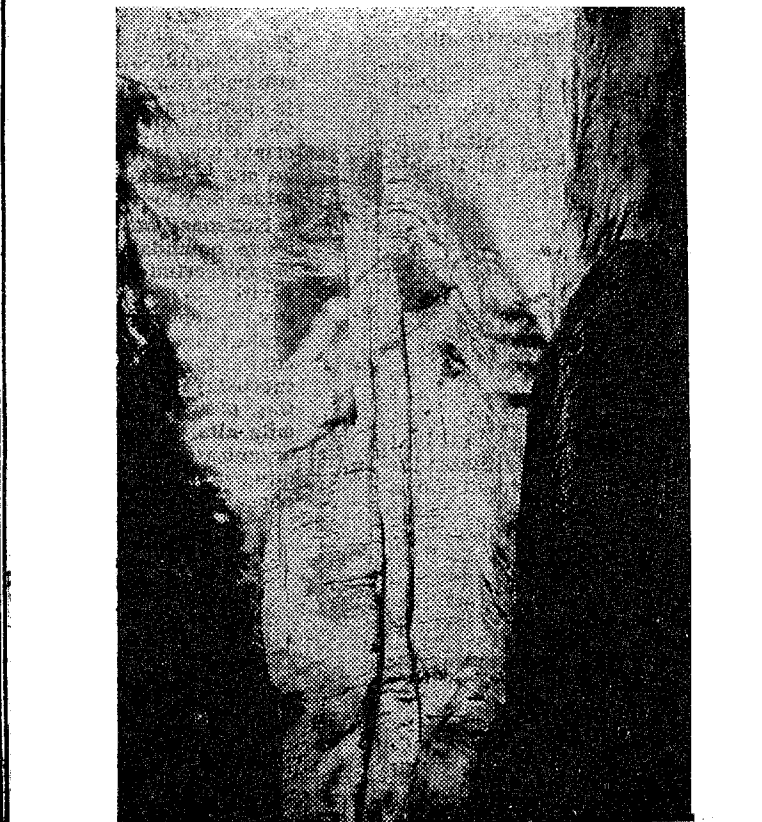
Toiduainete ja biokeemilise tehnoloogia teaduskonnas on valida nelja eriala vahel: sahhariidide keemia, käärimise tehnoloogia, piima- ja rasvade tehnoloogia ning konserveermise tehnoloogia (vastab ligikaudu TPI sama nimetusega erialale).

Keemiatööstuse protsesse ja aparate (meil KA) ja keemiatööstuse juhtimist ning ökonoomikat saab õppida keemiaseneride teaduskonnas.

Konkurss instituuti ei ole väga suur — enam-vähem võrdne TPI keskmisega. Kirjalikud sisseastumiseksamid on keemias, füüsikas ja matemaatikas. Neile, kelle kirjaliku eksami tulemus ületab milleski soovida, korraldatakse veel ka suuline eksam samas aines.

Õppetöö algab 1. oktoobril. Nii sügis- kui ka kevadsemestrisse mahub 15 õppenädalat. Eksameid on talvisel sessioonil 3—4, kevadisel paar tükki enam.

(Järgneb)



Kalju Tšehhimaa paradisis (Česky Raj), millest tuleb juttu «TP» järgmises numbris.

Urve Loigomi foto



● TPI külalisteks olid Patrice Lumumba nimelise Rahvaste Sõpruse Ülikooli üliõpilased.

## RAUL — TŠIILIST PÄRIT NOORMEES

Istusime hubases, madalate võlvidega keldris, seinad meie ümber ning kaarjas lagi meie kohal olid rohekaspunased, põrand tundus tume ja põhjatu. Meid seal laudade ümber oli umbes kolmkümmend ning esindatud oli vähemalt 23 maad. Neegrid tundusid selles valguses veel tumedamad, helkisid vaid nende valged silmavalged, hambad. Istusime vaikelt, ootasime koos Rauliga, millal lõpeb kõrvalruumist kostev muusika ning seejärel algas jutt Tšiilist. Rauliga oli raske rääkida kodumaast, mis on juba viis aastat temast geograafiliselt väga kaugel. Nüüd eriti piinab teda mure Santiagos elavate vanemate, ta naise ja lapse pärast.

Nii nagu kogu grupp, nii oli ka Raul Patrice Lumumba nimelise Rahvaste Sõpruse Ülikooli viienda kursuse agronoomiaüliõpilane.

Lisame sellele viiele Moskvast veedetud aastale veel teist sama palju — aja, mil Raul ei elanud vanematekodus, vaid sõprade juures. Tema kui Tšiili Kommunistliku Noorsoo (ICC — Juventudes Comunistas de Chile) Santiago ühe ringkonnaorganisatsiooni sekretäri koduviibimine oleks võtnud vanematele pahandusi kaasa tuua. Varsti 28-aastaseks saava noormehe aktiivne elu algas kui mitte varem, siis vähemalt 17-aastaselt, mis Tšiili koolikorralduse juures tähendab XI—XII klassi õpilast. See on vanus, kus veel kaugeltki kõik ei ole endale nii kindlaid sihte seadnud.

Tšiilis praegu valitsev olukord on raskesti katsumuseks kogu Tšiili rahvale. Kuid Raul oli kindlal meelel, et olukord muutub, sest umbes 70% riigi elanikkonnast on progressiivsete

parteide liikmed. Isegi praegusel ajal, kui igas majas on olnud vähemalt üks ohver, kui kõik parteid töötavad põranda all, ka nendes tingimustes on Tšiili Kommunistlik Partei andnud välja juba kaks numbrit oma häälekandjateks.

Raul ja teised praegu Moskvast õppivad Tšiilist pärit tudengid tahavad kõigest hingest oma kodumaale tegudega kaasa aidata. On selge, et kodumaale tagasi pöördudes saaksid nad töötada vaid põranda all. Tasumise tund ei ole aga kaugel, ütles Raul kindlalt.

Mõtteid Interklubi kohtumiseõhtult Moskva Patrice Lumumba nimelise Rahvaste Sõpruse Ülikooli tudengitega.

ENE KULLISON  
Interklubi

ning et vastu võetud otsused konkreetsed ja asjalikud. Sõnadest «... peab parandama...», «... suuremat tähelepanu osutama...» on vähe.

Olen mõelnud, et teaduskonna siseselt võiks organiseerida klubi (näiteks «Huvitavate kohtumiste klubi» vms.). Meid ümbritsevate probleemide ring on küllalt lai. Keskestelude eestvedajaks võiks olla antud probleemide tundev õppejõud või väljastpoolt instituuti kutsutud küllaline. See kõik on ju kena, aga paraku leiad end vastamisi mitmete raskustega. «Piko» ja «Eva» ruumid ei rahulda. Kui ruumid oleksidki olemas (organisatsioonid leiduks kindlasti ka), oleks ikkagi raskusi masside kaasatõmbamisega. Meie tudeng on muutunud küllalt inertseks. Millestki ei taheta osa võtta, veel vähem organiseerida.

2. Möödunud aruandeperioodil jõudsime nii kaugele, et organisatsiooniline töö teaduskonnas on peaaegu korras (liikmemaksud, aastakontroll jms.). Kuid see peaks ju olema loomulik. Põhikiri ütleb, et iga kommunistlik noor peab tasuma liikmemaksu õigeaegselt. Meie aga

peame kuust kuusse komsorgidele meelde tuletama tema otseseid kohustusi. Raskusi on ka dokumentatsiooni tähtsajalise laekumisega. Õppesektoris suutisime enam — vähem korralduslikult käima panna stipendiumikomisjoni töö. Ka see peaks iseenesestmõistetavalt nii olema. Ideoloogiaspektori ühe ülesande täitmiseni — üldkoosolekute korraldamiseni — ei jõutudki. Süüdi oleme kindlasti meie, aga kindlasti ka seesama tudengite inertsus, millest eespool juttu oli. Puuduste kõrvaldamiseks tuleb komsomolitöö tegemisele kaasa haarata rohkem üliõpilasi. Tuleb leida tee nn. reatudengijuurde.

3. Olen õppinud suhtlema teiste inimestega (ka suhtlemisostust tuleb õppida). Hea oleks, kui saaks ka kõneostust arenada.

4. Võiks öelda, et loen pidevalt. Igav ta ei ole, kuid eriti huvitav ka mitte. Üheks veaks on see, et artiklite all korduvad ühed ja samad nimed. Kaastöölise puudus on «TP»-vana haigus. Kas ka siin ei löö välja tudengite inertsus?

## SÕNA ON DELEGAATIDEL

(Algus 1. lk.)

3. Komsomolitöö on andnud mulle mitmesuguseid kogemusi organiseerimistöö ja inimestega suhtlemises. Õppisin tundma paljusid inimesi.

4. Loen küll. Tahaksin sellest lehest rohkem informatsiooni saada.

HUBERT TAMMIK:

1. Ootan, et arutluste keskpunktis oleks üliõpilaste olme-tingimuste parandamine. Kõige halvem on minu arvates olukord tudengite vaba aja sisustamisega. Hea, et on alustatud poleemikat meie «kohvikute» ümber. Paraku me mitmete probleemide juures sõnadest paberil kaugemale ei jõua. Siit ka soov, et konverentsil arutatavad probleemid oleks igati läbi mõeldud

## ÜHISED MÕTTED JA PROBLEEMID

Teaduskonnade komsomoliorganisatsioonide aruandlusvalimiskõnelektorid juhatasid sisse keemikud ja mehaanikud.

Allpool probleemidest, mis nimetatud konverentsidel esile kerkisid.

KÕIGEPEALT TULIPUNKTIS ÕPPEEDUKUS,

mille tagamine pidi olema kõikide kommunistlike noorte südamasjaks ja millega komsomolibüroos tegeles õppesektor.

Õppimisega läksid asjad paremuse poole mõlemas teaduskonnas. Keemiateaduskonnas oli sügissemestri õppeedukus 94,4%, kevadsemestril 94,1% — küllap selles on oma osa ka teaduskonna komsomolibüroo õppesektoril eesotsas rühma KÜ-71 üliõpilase Maarika Kivisaluga. Mehaanikutel olid õppeedukuse vastavad arvud 83,8% ja 83,6% (siiski sealsamas rühm MM-31, mille õppeedukus küündis vaid 58,2%-ni!). Otsene ühendus, halva õppeedukusega, on loengutelt

puudumisel. Nagu märkis oma sõnavõtus mehaanikateaduskonna kasvatusala prodekaan Elmar Sepp, on üliõpilasi, kes ei tunnista ei esmaspäevaseid ega laupäevaseid loenguid. See on teaduskonna ühine mure ning selle lahendamiseks ei ole komsomolibüroo ilmselt teinud veel maksimaalset. Keemiateaduskonna büroo otsustas tänavu paralleelselt dekanadi kontrolliga hakata ka ise kontrollima loengute külastamist.

(Järg 4. lk.)



# Dalar, Aktjuba, Bass...

Aeg oli parasjagu niikaugel, et enamus õppureid hakkas kooliminekuõheteid mõlgutama, kui me lõunamaale teed alustasime. Nimelt seisis ees II raskuskategooria matk Lääne-Kaukaasia mägedes. See pidi panema punkti mägiatkakooli talvisele loengutesarjale ja kevadistele õppustele.

## 27. AUGUST, ESMASPÄEV.

Hommikul keset varustuse jagamise saginat tekitas meie eelvust üks mägilane koos eesliga. Keegi ei tahtnud jätta juhuslikult kasutamata, et saada värvipilt «Mina eesli seljas». Peremees degusteeris samal ajal meie toidumooni ning leidis, et kõige parem on Pärnu Piimakombinaadi suitsujuust ja kodufirma pödralihavorst.

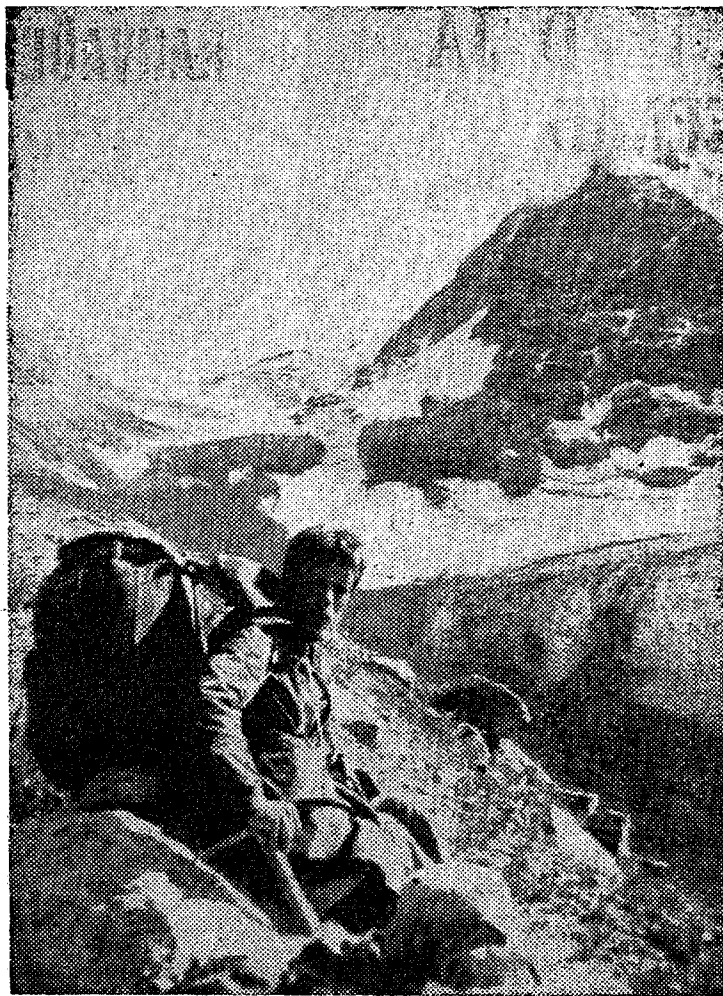
## 30. AUGUST, NELJAPÄEV.

Ärkasime pilvedest kõrgemal! Enamikul meist tekkis kohe soov hüpata alla «valgesse vatti», kuid mis parata, need olid siiski ainult pilved.

Päeval käisime seljakottideta üle kolme kuru. Neist sügavama mulje jättis Dalar, sest see oli meie esimene, paasiagu raske ja väga ilus kuru. Oma kogematuses oli meil tege mist, et mööda liustikku mitte alla libiseda ja seetõttu saime ainult kaasa tunda Jaagule, kes pidi üksinda 70 m astmeid jäässe raiuma.

## 31. AUGUST, REEDE.

Tõus Aktjubale osutus kergemaks, kui õhtul oskasime arvata. Kurult avanes unustamatu vaade lumisele kvadrangle. Laskumine kujunes tõeliseks füüsiliste võimete prooviks — ca 2000 m mööda liustikku, rusa ja rohunõlvastid. Õhtul see-eest oli, mida meenutada.



## 1. SEPTEMBER, LAUPÄEV.

Koolide algus.

Meie rüüpasime Kaukaasia üht paremat narsaani ja mõnusesime kuumas mineraalveevannis.

## 4. SEPTEMBER, TEISIPÄEV.

Dolomiitide kuru ootas väike üllatus: enne meid kuru ületanud Läti matkajad olid kirjale lisaks jätnud ka šokolaadi, mille laskisime hea maitsta. Ka meie ei raatsinud järgmist gruppi leidmisrõõmust ilma jätta ja seepärast pakkisime omalt poolt üheksa kommi kindlasse pakendisse.

## 8. SEPTEMBER, LAUPÄEV.

Viimane kuru — Bass. Ühalt avanes oivaline vaade Elbrusele. Kohalikud noored on siia püstitanud väikese mälestussamba mehistele kuru kaitsjatele Suures Isamaasõjas.

Need olid ainult mõned kilukesed igati kordaläinud ja meeldivast üritusest. Siin ei olnud sõnakestki väga ilusatest mägijärvedest ja orgudest ning paljust, paljust muust, mida ei õnnestugi kirjasonasse panna, vaid tuleb lihtsalt ise vaatama minna.

MARJE POORITS  
EINAR MALM

Fotoi: ANTS LAANSOO

# MATKAKEPP NURKA EI JÄÄ

Suvepuhkuse ajal püüab igaüks võimaluste piires talvise istumise tasakaalustamiseks reisimas käia. Ka matkapiisikust näkakatut proovib oma talvel väljahautatud rännuplaani teoks teha. Nii saabki sügisel päevituspruune sõpru-tuttavaid kohates kuulda lugusid vahvatest matkadest.

Millega siis TPI Matkaklubi rahvas sellel suvel hakkama sai? Sportlikel matkadel käinuid oli ligi 200, neist enamus vee- ja mägiatkakajad. Külalastatud matkarajoonid ulatusid idas Baikalin, lõunas peaaegu Türgi piirini ja põhja suunas Koola poolsaarele. Sealjuures läbisid mitmed TPI matkagrupid marsruute, kuhu Eesti NSV matkasportlased varem polnud veel jõudnud. Igati kordaläinud matka-aasta oli!

Mis on TPI Matkaklubil plaanis? Suvise matkahooaja lõpetuseks korraldatakse oktoobripühade aegu jalgsimatka Armeenias. Detsembrikuu alguses toimub «PIKO»-s traditsiooniline matkahooaja lõpuõhtu, kus jagatakse suviste matkade muljeid, demonstreeritakse diapositiive, autasustatakse aktiivsemaid TPI matkajaid.

Meie klubi talvise tegevuse naelaks saab õppevaheajal Lõuna-Uuralis korraldatav sportlike suusamatkade seeria, millest võtavad osa 7–10 TPI matkagruppi erinevate raskustega marsruutidel. Sellest üritusest saab hea puhkus pärast pingutatavat talvist eksamisessiooni kõigile, kellele reisimine hingelähedane. Ka neile, kes matkarajal esimesi jälgi ajama asutavad, leidub Uurali matkadel võimetekohaseid marsruute.

Veel on meil plaanis... Aga kes soovib meie tegevusest selgemat pilti saada ning matkadel ja teistes ettevõtmistes kaasa lüüa, tulgu 31. oktoobril TPI matkaklubi aastakoosolekule, mis algab kell 18.00 auditooriumis A-III-301. Samas registreeritakse ka uusi TPI Matkaklubi liikmekandidaate. Kohtumiseni!

ALEKSANDER KILK  
TPI Matkaklubi esimees



# P A A D I G A

Selle aasta juulis-augustis käisid TPI süstamatkajad Ida-Sajaanides. Matk koosnes kahest osast: jalgsimatkast mägedesse ja laskumisest süstaga mööda Uda jõge.

## PETLIK EELMÄNG

Eelmängust on juttu seetõttu, et keegi meist ei oodanud pikale retkele sellist sissejuhatust: jõgi, mis oli olnud esimesel päeval leebe kaunitar päikesepaistel, üllatas meid järgmisel hommikul oma uue ja tujukanauga, nagu Siberi mägi jõgi-kaunitar kunagi.

Hommikuks oli tibutav vihmnõu rahulikust Udast kohiseva hiiglasel, kellega polnud kerge jõudu katsuda.

## LÜÜASAAMINE ESIMESES VAATUSES

Ees näen vaid kaaslase märgi saapakandu. Pöördume tagasi mägi külle — lähtepunkti. See pole sugugi kerge teekond. Ohuski on tunda lüüasaamise kibedust. Koolme kohas rabas kaunitar Uda meid jalust ning kibedust. Koolmekohas rabas nii, et pidime tunnustama tema jäist üleolekut.

Vesi lirtsib jalgade all. Turi aurab niiskusest ja taevast toob märga lisaks. See on kurb taganemine, kuid siiski mitte allaandmine.

## SEAL, KUST ALGAVAD JÕED

Puhkame järvekaldal. Kosutame end kohupiimaga. Ees seisab tõus, arvatavasti viimane ja otsustav. Esialgu paistab kõik veel kaugeks. On lihtsalt üks lumine kurukene musten-

davate kaljuseinte vahel. Kuid sinna tõusmiseks tuleb ronida — täpselt ei teagi kui palju, sest kaugusetaju on petlik. Seljataha jääb killuke alpiaasa kirevate lilledega, lumelaik ja vulisevad veevood kivide vahel. Otse enne kuru näeme jällegi enda ees järve. All poleks osanud tema olemasolu aimatagi. Jälle tõuseme. Pole just kerge end rahnult rahnule vinna, mõistes, et teekond koosneb vähestest sammudest — igaüks neist on pingutus oma keha ja seljakoti raskustungi ületamiseks. Kivimürakalt kostab sulinat. Ka sin voolab vesi. Kohinat kostab lume atki: tuttav mägioja on küll peitu pugenud, kuid juhib meid ikkagi oma lätete poole.

Kaaslased on kadunud kaljuniki värju. Maapind on juba tasane — olengi kurul! Samas võidurõõm hahtub — ees näen tsirkust rusuva nõlva ja lumiste külgedega. Kõik senine oli olnud vaid eelmängu tõelisele kurule. Tsirkuse kaares sinetab järvesilm, kust vihisevad lendu metspardid. Mida on neil küll teha kõrgel ülalpool metsapiiri, kus rohigi end koduseit ei tunne?

Sütsamast saab alguse salapärase vulin rahnude all. Järvekest ennast toidab lumi.

Tõuseme lumelaikude poole — jõgede toitjate suunas. Siin on kõigi suurte jõgede algus.

Laskumine kurult hämaruse hakul ja ööbimine ülalpool metsapiiri seisavad veel ees. Ees seisab ka rõõm elu esimesest tõelisest kurust.

## MILJONILIST KARESTIKKU ALISTAMAS

Oleme vee peal, süstamatkaja loomulikus keskkonnas. Siin ei rebi jõgi meil jalgu alt, pigem on ta seltsimees, kes aitab kaugusi ületada.

Meid ootab Uda vihaseim karestik. Kohisev ja vahutav vesi, mis kokkusurutuna kanjoni tumedate kaljude vahele rajub siin endale teed läbi mäeaheliku.

Pöue poeb paras hirmukurat, süngete vooegade kallistusi ning uperpallitamisi ette aimates.

# M Ä G E D E S

Veel viimased õpetussõnad pootsmanile ja tõukamegi end kaldast lahti. Nüüd pole aega kõhelda. Kõik tunded on jäetud kaldale. Paadis on vaid kaks paari kõikenägevaid silmi ja tugevaid käsi. Meeskond on kui üksainus närvirakk, üks keha, üks vaim.

Kaldal vilksatavad mööda üksik süstaräbal, sonimüts ning mängu kaotanud — hoiatus, mille annab jõgi eelmiste uljurite nimel meile edasi.

Jõuame kaljunurga tagant välja: paremal vahutav-keerlev veevall, ees valgete nilpsivate harjadega lainemürakad ja ümberriingid kohin, kõikemattev kohin.

Veel hüppab meie laevuke laineharjal, veel pühib vesi meist üle. Kuid me teame: «Oleme võitnud!».

## MÄGEDE SALADUS

Randume, et näha seda saladust: koobast kaljude vahel, tema jäiseid skulptuure. Kõik on siin töötanud aastasadu ja tuhandeid. Tema looming on üllatavalt kaunis. Kuski pole

kunstnik nii odavast materjalist — veest — suutnud valmistada ja alal hoida helkivaid, säntendavaid, oma kordumatusena fantastilisi kujakesi. Siin on skulptor Loodus ise hoolitsenud oma kunsti säilitamise eest — koos lausa lõdiseme külmast, kuigi oleme spojal riides.

## SALAPÄRANE VÕORAS

Ärkan, kuuldes Macrit sosis-tamas: «Poisid! Keegi on ukse taga.»

Teisest seinast kuulen, kuidas Kalle äratab Villut, et see

märgata, et mehel on käes pistol, võib pistoda.

«Kas te ei kuulnud,» küsib võõras, «kui ma paugutasin?» Me polnud tõesti midagi kuulnud. Küllap oli kella kolme paiku öösel uni selleks liiga magus.

Mees paneb «tuki» lauale ja läheb välja.

Hommikul leiab öise külalise magamas kärgas ümber plekkahju. Võõras ärkab ja siis saan teada ta loo: jõgi oli kuumi-paadi minema viinud, kuni ta külas saunas käis. Rakettidega püüdis ta oma kaaslastele märku anda (selleks siis pistolgi), kuid need magasid mitte vähem magust und, kui meie möödunud ööl.

Viin ta süstaga üle Uda. Kalle sõnade järgi olla mehe näo- ilme sõidukisse istudes väljendatud ülimat kahilust süsta sõiduvõime suhtes. Meil endil seda kahilust polnud — süstadel veedetud päevad olid selle haju- tanud.

TONIS METS  
LE-71

## UUS AJAKIRI «STUDENTŠESKI MERIDIAN»

1974. aastast hakkab üks kord kuus ilmuma ÜLKNÜ Keskkomitee ja NSV Liidu Kõrgema ja Keskerihariduse Ministeeriumi uus ühiskondlik-politiline ning ilukirjanduslik ja kunstialane ajakiri «STUDENTŠESKI MERIDIAN».

Ajakirja nimeus ütleb juba ise, et tegemist on eelkõige üliõpilastele mõeldud väljaandega. Ajakirjas leiavad käsitlemist üliõpilaste elu kõige erinevamad küljed: õppimine, teaduslik tegevus, sport, vaba aja veetmine, ehitusrühmade töö jne. Ajakirjas saavad oma mõtteid avaldada nii teadlased, kõrgemate koolide õppejõud kui tudengid ja ka keskkoolide vanemate klasside õpilased. Ajakirjas näevad trüklvalgust ka ilukirjanduse uudisteosed.

Uue ajakirja (indeks 70932) tellimusi võetakse vastu juba 1. septembrist alates. Tellimishind on 2 rubla ja 40 kopikat aastas.

Uue ajakirja tellimisega seotud küsimustes pööruda ÜLKNÜ TPI Komitee poole.

# sport

## PAAVO NURMI PRONKS- KUJU MAJANDUSTEA- DUSKONNALE

TPI jooksukrossi meistrid selgitati tänavu 11. oktoobril Eriise kaalu andis võistlustele TPI Spordiklubi ja komsomoli komitee poolt välja pandud rändauhind: Soome jooksu-kuulsuse Paavo Nurmi pronkskuju.

Kuigi ilm oli võistluspäeval talviselt külm ja sadas isegi lümelõrtsi, toimusid jooksuraja tulised heitlused. Nii otsustati naiste 500 m jooksus võitja alles viimastel meetritel:

1. Jane Härm TL-11 1.36,0
  2. Erge Otsa KO-31 1.36,1
  3. Elvi Vaher LI-31 1.36,2
- Naiste 1000 m jooksus osutus teistest kiiremaks Nadežda Nikol'skaja (AO-17) ajaga 4.00,0. Teine oli Regina Leonavits (LS-17) ajaga 4.01,0 ja kolmas Juta Reinson (TL-51) 4.21,0.

Kõige osavõturohkem (31 jooksjat) oli meeste 1000 m jooks. Kohal olid TPI selle ala parimad. TPI meistriks tuli Raul Normak (LK-11) ajaga 2.47,1.

2. Heino Piirsalu TP-31 2.51,4
  3. Tõnu Kalvik E-14 2.52,0
- Meeste 2000 m jooksus võitis Jüri Lütter (AV-37) ajaga 6.20,6. Teine — A. Tikamäe (TP-11) 6.21,0 ja kolmas A. Naeris (TI-31) 6.22,0.

Teaduskondade arvestuses osutusid parimaks majandusteaduskonna naisjooksjad ja elektrotehnika teaduskonna meesjooksjad.

Jooksukrossi üldvõitjaks ja rändauhinna omanikuks sai majandusteaduskonna võistkond nappi edumaaga elektrotehnikute ees.

Võistluste peakohtunik  
**T. TARVE**

## Tennisistid Käärikul

TPI tennisistid võistlesid Käärikul TRÜ Spordiklubi rändauhindadele «Kääriku kapp». Nii nais- kui ka meesüksikmängus heitles esikoha pärast 12 tundes TRÜ-st, Leningradi RÜ-st ja TPI-st. Lisaks üksikmängudele selgitati parimad ka segapaarismängus.

Naisüksikmängu ühes poolfinaalis alistas Tiit Masing (TPI) eelmise aasta võitja, meistersportlase L. Štegoleva (LRÜ) 6:2, 6:3 ja teises poolfinaalis Krista Vähk (TPI) J. Medvedjeva (LRÜ) 6:2, 6:3. Finaalmängu võitis K. Vähk (KP-11) tagajärjega 6:2, 6:0 ja sai esmakordselt «Kääriku Kapa» omanikuks.

Nagu 1972. aastal, nii ka käesoleval mängisid meesüksikmängu finaalis Kristjan Kull (TRÜ) ja Rein Reile (TPI). Tasavägise mängu võitis R. Reile tagajärjega 8:6, 6:4 ja omandas teist korda «Kääriku Kapa».

Segapaarismängus said esikoha L. Štegoleva ja N. Vereštšaga (LRÜ) võiduga T. Masingu ja R. Reile üle.

Tallinnas jätkuvad TPI 1973. aasta meistrivõistlused, kus tabelites on 19 meesvõistlejat ja 8 naismängijat. Meesmängijast on tugevamad meistersportlased A. Öpik ja A. Juhvelt, kes lülituvad võistlusesse hiljem, s. o. kui eelringide mängud on lõppenud.

VSÜ «Kalevi» kehakultuurikollektiivide vahelistel võistlustel on nii TPI meeskond kui ka naiskond jõudnud finaali.

**V. TOPAASIA**

# ÜHISED MÕTTED JA PROBLEEMID

(Algus 2. lk.)

## IDEOLOOGILINE TÖÖ

Spetsialist ei ole hea spetsialist, kui ta peale oma eriala ei suuda orienteeruda teda ümbritsevas elus. Üliõpilaste silmaringi laiendamine poliitvestluste, -kommentaarde jms. näol oli ideoloogiaspektori ülesanne. Kahjuks polnud ei keemikutel ega mehaanikutel selles osas konventsionalsil välja tuua palju positiivset. Jah, üht-teist tehti — peeti kontrolli leninliku arvestuse üle, organiseeriti erialaõhtuid I kursuste tudengitele, kasinaks jäi aga tegevus just «tuuma» osas — poliitinformatsioon, vestlused. Mehaanikateaduskonna ideoloogiaspektori töö puudujääke näitab seegi, et aruandlusperioodi vältel ei suudetud korraldada ühtki ületeaduskonnalist komsomolikoosolekut. Keemikud töid vabanduseks varem eksisteerinud ületeaduskondlike loengutevaheliste «akende» puudumise aruandlusperioodil. Dekanaadipoolsete andmete põhjal saavad need «aknad» uuest semestrist jälle olema, loodetavasti aitab see kaasa ka ideoloogia-sektori programmi täitmisele ja annab kõigile sobiva ühise aja ürituste korraldamiseks.

## OLME- JA ORGANISATSIOONILINE TÖÖ

Edukalt läksid laupäevakud, samuti suviste ühiskondlike tööde organiseerimine (keemikutel siiski veel hiljuti pikk SÜT-i võlglaste nimekirj: tuleval aastal tuleb teha paremini!). Liikmemaksude õigeaegset tasumist kontrollitakse õige tõsiselt. Büroo olmesektor on teinud ühiselamutes kontrollreide, välja selgitanud paremad ja halvemad toad.

## PISIASJADE KOGUM EI OLE PISIASI

TPI üliõpilane ei oska käituda nii, nagu vajab. Puudub vajalik austus üliõpilasmütsi ja õppejõudude vastu, vahel elementaarne viisakuski.

Aeg-ajalt võib tudengite vestlusringides kuulda arutlusi endisaegsete suurkoolide traditsioonidest ja kommetest (enamasti ülivõrdes). Ainuke viga on

see, et praegusaja olukorra parandamiseks need «arutlejad» ise midagi ära tegema ei väeju.

Ei osata vahet teha labasuste ja nalja vahel, mitmeid sellelaadilisi eksimusi esines mõeldud suvel EÜE rühmades, kus osales TPI üliõpilasi.

Komsorgid ei ole oma ülesannete kõrgusel. «Mitte büroo ei peaks komsorge taga otsima», ütles oma sõnavõtus mehaanikute komsomolibüroo liige, rühma MM-32 üliõpilane, Tallinna Linna TSN rahvasaadik Rutt Öunapuu, «vaid komsorgid peaksid ise sidet pidama bürooga ja nõu küsima.»

See on terav probleem, mis hirmsat moods häirib.

Kõigepealt see, et ca 3 aastase komsomolistaaziga inimesed lasevad endale ette-taha ära teha grupporgi minimaalse töö. Kõrgemas koolis peaks iga noore enesedistsipliin vähemalt nii kõrge olema, et ise täita (kas või minimaalselt) kaaslaste poolt usaldatud ülesannet.

Enesedistsipliinile on rajatud ka kogu organisatsioonisisene distsipliin. Sellega polnud ei keemikutel ega mehaanikutel asjad päris korras; seda näitas teaduskondade arvukate komsomoliorganisatsioonide (keemikutel 437 liiget, mehaanikutel 520) vaid napp kvoorumi kokkutulek.

Konverentsid läksid ladusalt mõlemas teaduskonnas. Aga... Jah, siiski üks «aga». Probleeme küll tõstatati, rohkem oleks aga tahtnud näha nende sisule lähemist. Sõnavõtted olid korralikult ette valmistatud, kõik läks nii, nagu peab, kuid suurem osa sõnavõtte jäi kirjeldavaks, analüüsi oli vähe.

Ei tahaks uskuda, et teaduskondade komsomolijuhtidest aktivistidel analüüsivõimet vaja-ka jääb. Ilmselt on puudu hoopiski esitamisest ja julgusest.

Mõlema teaduskonna uued komsomolibürood saavad paranduseks hulga probleeme, mis lahendamist nõuavad. Eelkõige peaks kõigi tasemete komsomolijuhtide esimeseks põhimõtteks olema: ebahuvitavaid asju ei ole, kui sa ise oled mees otsima huvitavaid!

## «ATHEOS» ALUSTAS

«Atheose» esimesel klubiõhtul alanud semestril oli lähema vaatluse all muhamedi usk.

Kohe õhtu alguses hakkas palju näinud ja viimasel ajal «TP» veergudel palju poleemikat tekitanud «Piko» seinte vahel veerema hõigepisid — klubi nõunik dots. Kuulo Vimmsaare tegi algust viktoriini esimese poolega.

Edasi võttis jutujärje enda kätte muhamedi usu asjatundja Hugo Artma, kes ise on musulmanide hulgas pikemat aega viibinud ja tunneb läbi ja lõhki nende elu ning kombeid. Huvitavas ja haaravas vestlusringis vaibusid veidi ka mälumängus lõkkele löönud kired — selgusid vastused viktoriini esimese poole küsimustele.

Vaheneal andis klubi nõunik küllalispetsialistidele veidi põhikust ja kuulutas välja viktoriini teise poole, mis sai ka otsustavaks. Autoriteetse žürii tänuväärse töö tulemusena selgus, et kaasa löid kõik laudkonnad, välja ei langenud keegi, võitjateks osutusid aga nupukamad ja nimelt: esikoha ja seega ka kõige suurema tordi sai võistkond «Pittiplatsch», teise ja kolmanda

koha ja veidi väiksemad tordid võitsid võistkonnad «Musulmanid» ja «Lammonet».

Lõpetuseks tahaks veidi peatuda klubi plaanidel uuel õppeaastal. Nagu varemgi, on klubiõhtuid kavas korraldada kord kuus. Klubiõhtutel saavad olema kohtumised tuntud asjatundjate ja huvitavate inimestega, viktoriinid, auhinnad, muusika ja tants, näidatakse ka pilte ja tehakse palju muud huvitavaid.

Traditsiooniline ebaskude õhtu toimub kevadsemestril, sest sügisel pole kalendris vajalikku «saatuslikku» kokkulangevust (reedet ja 13. kuupäeva). Senisest rohkem on plaanis korraldada ekskursioone, kasutades siin ära eeskätt meie rikkaliku ajaloolise ja arhitektuurilise pärandiga kodulinna võimalusi. Kavast on ka klubile oma märgi saamine.

«Atheose» järgmine klubiõhtu on 23. novembril. Palume jälgida jõoksvat reklaami ja ootame sama rohkem osalemist kui selle semestri esimesel õhtulgi.

A. LAUR  
klubi «Atheos» president

## TUDENGID!

28. oktoobril kell 9 oodatakse teid hoogitööpäevakule!  
Jõudu tööle!

ELKNU TPI Komitee

# RAHVAÜLIKOO JÄTKAB



Kujutavast kunstist arusaamine ja ta nautimine nõuab järjest rohkem mitmesuguseid kunstiteoreetilisi, kunstiajaloolisi, samuti ka tehnilisi eelteadmisi. Tänapäeva kunstihuviline inimene pörkab üha sagedamini kokku probleemidega, millele ta ei leia lahendust just teoreetilise ettevalmistuse ebapiisavuse tõttu. Et anda asjahuvilistele nii TPI kollektiivist kui ka väljastpoolt instituti võimalus heita pilku maailma kunsti ajalukku, et veenduda, kui võrd keerukas, probleemikas ja täis vastuoksusi on kujutava kunsti areng ja olemus tervikuna, jätkab TPI-s tööd kujutava kunsti rahvaülikool. Algab uus 24 loengust koosnev kaheaastane tsükkel pealkirjaga «Valiklehekülgi maailma kunstist».

Käesoleva aasta sügissemestril pööratakse peatähelepanu XX sajandi esimeste aastakümnete kunstiprobleemide tutvustamisele: «Lääne-Euroopa kunst XX sajandi künnisel», «Eesti rahva-kunsti seos kunstistiilidega», «20-ndate aastate Nõukogude kunst» jne. Edaspidi on kavatsus analüüsida keerukaid nähtusi tänapäeva Lääne-Euroopa kunstis ning tutvuda ka geograafiliselt või ajaluliselt nii kaugete

kunstidega nagu Vana-Vene, Vana-Ameerika või India kunst. Loomulikult jätkatakse ka Nõukogude Liidu ja sotsialismimaade kunsti tutvustamist. Loengutsükli peaesmärgiks on pakkuda kuulajale materjali, mis virgutaks asjalikku iseseisvat mõtlemist ja annaks vajalikke eeltingimusi kujutava kunsti mõistmiseks.

Loengud toimuvad neljapäeviti kaks korda kuus Mustamäel TPI peakorpuse auditooriumis A-I-202 algusega kell 17.00. Lektorid on Eesti NSV tuntud kunstiteadlased. Vastavalt vajadusele ja kuulajate soovidele korraldatakse lisaks loengutele veel ekskursioone lähematesse ja kaugematesse kunstivaramutesse (Leningradi, Moskvasse, Keski-Asiasse). Taotletakse ekskursiooni Saksa Demokraatlikku Vabariiki.

Loengutsükkel on tasuta! — 1 rbl. 20 kop. semestris (6 loengut). Abonementide saamiseks tuleb pöörduda ühingu «Teadus» TPI organisatsiooni juhatuse vastutava sekretäri poole Ehitajate tee 5, tuba IV-107a, tel. 536-366 või TPI teadusliku komisiumi kateedrisse tuba IV-207, tel. 532-724.

## Puhkpilliorkestrisse!

Meie orkester on ENSV teenelise kunstitegelase ELMAR PEÄSKE juhtimisel tegutsenud juba 23 aastat. Selle aja jooksul on nii mõndagi korda saadetud. Orkester on osa võtnud kõigist üldlaulupidudest ja tantsupidudest. Ei ole puudunud ühelki üliõpilaslaupeolt. Arvult kuues üliõpilaslaupeidu toimub tuleva aasta juulis jällegi Tartus, millest orkester kindlasti osa võtab.

Orkestril on sidemed eesti teiste orkestritega. «Estonia» kontserdisaalis oleme esinenud koos «Kalevi» ja ETKVL-i puhkpilliorkestriga. Esinenud oleme Võrus, Saaremaal, Kihnu ja Rühnu saarel, Tartus ja Kilingi-Nõmmel ning paljudes teisteski meie vabariigi kohtades.

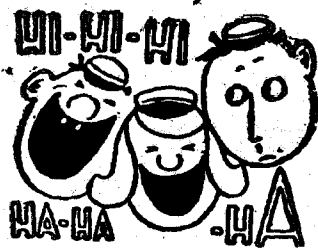
Oleme käinud ka väljaspool Eestit. Siiani on kaugemateks punktideks Musta mere ääres asuvad Salme ja Linda külad. Teatavasti on tudengite isetegevuskollektiivides suur liikmete voolavus. Lõpetanud õpingud, siirdub noor insener tööle vastavalt suunamisele. Vähesed jäävad Tallinna. Instiituidist lahkudes lahkutakse aga ka isetegevuskollektiivist. Siit tuleneb iga-aastane vajadus täienduse järele. Puhkpilliorkester ootab mängijaid nii puu- kui ka vaskpillide, saksofonide ja löökpillide rühma ja ka kontrabassimängijaid.

Muide, neid! Kel on selge rütm ja noot — olete väga oodatud rivitrummimängijateks.

Harjutused toimuvad kaks korda nädalas, igal esmaspäeval ja neljapäeval algusega kell 19.30 Lenini pst. 15. Täpsem harjutusruumi asukoht on Lenini pst. ja Kreuksi tänava nurgal keldrikorrusel, orkestriruumis.

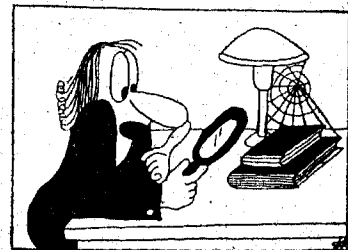
Tere tulemast!

## ORKESTRI JUHATUS



● Joonistab Leningradi Avioaparaatide Instituudi VI kursuse üliõpilane ANDREI FELDSTEIN. All: «Räägitakse, mul olevat eksam näost näha?»

Paremal: «Kopeeriga».



ПОД КОПИРКУ...

Vastutava toimetaja  
ast. M. RANDVEER

«Таллинский политехник», Орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Таллинского политехнического института.

Trükkikoda «Ühiselu»  
Pikk tn. 40/42.

Hind 2 kop.

MB-06400

Tellimise nr. 1945